

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**Святі Мученики
Паризькі: Ілля
Фондамінський, о.
Димитрій Клепінін, Юрій
Скобцов та Преподобна
Мати Марія (Скобцова)**

**The Paris Martyrs: Saints
Elie Fondaminskii, Fr.
Dimitri Klepinine, Yuri
Skobtsov and Venerable
Mother Maria (Skobtsova)**

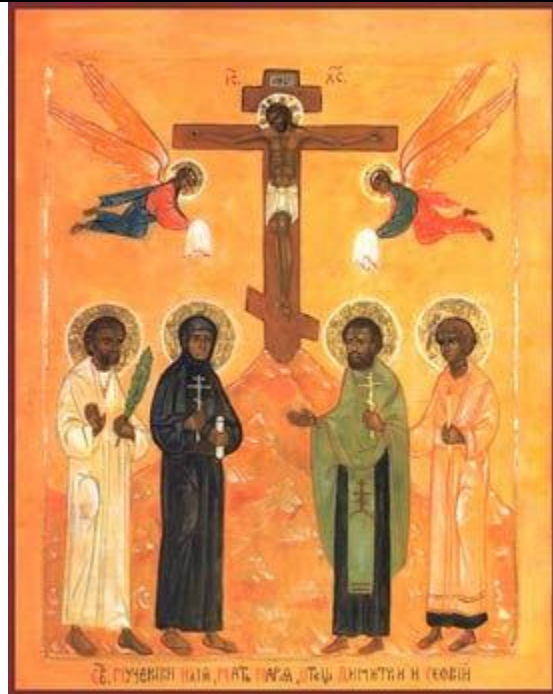
Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ

kutash@unicorne.org

"На останньому Суді мене не запитують про те, чи я достатньо практикувала аскетизм, чи про те скільки поклонів я вчинила перед божественним Престолом. Мене запитують, чи я годувала голодних, одягала нагих, відвідала хворих і в'язня в його тюрмі. От тільки про те питатимуть." (Мати Марія)

На 2-го серпня за григоріанським календарем (це 20-го липня за юліанським календарем) ми святкуємо пам'ять чотирьох православних християн, Мучеників Паризьких, які достойно засвідчили про істинну надію, яку приніс у цей світ наш Господь Ісус Христос, у палаючій печі другої світової війни.

Про їхнє прославлення рішив Священний Синод Вселенської

"At the Last Judgment I will not be asked whether I satisfactorily practiced asceticism, nor how many bows I have made before the divine Altar. I will be asked whether I fed the hungry, clothed the naked, visited the sick and the prisoner in his jail. That is all I will be asked." (Mother Maria)

On August 2 on the Gregorian Calendar (which is July 20 on the Julian Calendar) we celebrate the memory of four Orthodox Christians, the Paris Martyrs, who bore worthy testimony to the reality of the hope brought into this world by our Lord, Jesus Christ, in the fiery furnace of the second world war.

Their canonization was resolved during a meeting of the Holy Synod of the Ecumenical Patriarchate in Istanbul,

Патріархії на засіданню в Іstanbulі в Туреччині 16-го січня 2004 р. Це вперше Патріархія канонізувала людей, яких основне служіння було в західній Європі. Рішення прийняли в відповідь на прохання Єпископа Гавриїла, що очолював парафії російського походження в західній Європі, які знаходяться в юрисдикції Вселенської Патріархії.

Хресне ім'я Мученика Іллі Фондамінського мабуть пояснює чому день спільного відзначення Паризьких Мучеників - саме в Свято Св. Славного Пророка Іллі. Ілля згинув у концтаборі в Авшвіц 19-го листопада 1942 р. Він був російським інтелектуалем єврейського походження, а поступово став віруючим у Христа і прийняв Хрещення у концтаборі в Компень у Франції. Його першого з цієї групи арештували нацисти.

Молодий Священномученик Димитрій Клепінін був абсолювентом Православного богословського інституту Св. Сергія в Парижі, а також Парохом новоствореної Громади Св. Покрови при каплиці в гуртожитку Матері Марії на вулиці Де Лурмел. О. Димитрія арештувало гестапо після його відправи Літургії на 9-го лютого 1943 р. Він відмовився обіцяти, що більш не буде видавати документи, якими євреї могли б забезпечуватись від арештів нацистами. Він помер від запалення легенів в концлагері Дора в Німеччині через рік до дня.

Мученика Юрія Скобцова, 20-літнього сина Матері Марії арештували в гуртожитку на день раніше. Він помер у тому ж концлагері та в той сам день, що о. Димитрій.

Мати Марія народилась Елисаветою (Лізою) Пиленко у Ризі в Латвії а виростала в Анапі в Краснодарі в Росії. Була вона нащадком запорозьких козаків. Визнала себе атеїстом у віці 14 літ після смерті батька. Вийшла заміж за

Turkey, on January 16, 2004. It was the first time the Patriarchate had canonized people whose chief ministry was in western Europe. The resolution followed a request from Bishop Gabriel, head of the parishes of the Russian tradition in western Europe, which are in the jurisdiction of the Ecumenical Patriarchate.

The Christian name of the Martyr Elie Fondaminskii may be the reason why the date of this common commemoration of the Paris martyrs coincides with the Feast of the Holy Glorious Prophet Elias. Elie died in the Auschwitz camp on November 19, 1942. A Russian intellectual of Jewish background, he had gradually come to faith in Christ and was baptized in the camp at Compiègne in France. He was the first of the group to be arrested by the Nazis.

The youthful Hieromartyr Dimitri Klepinine was a graduate of the Saint-Serge Orthodox Theological Institute in Paris, and priest of the newly formed Parish of St. Mary the Protectress at the chapel of Mother Maria's hostel on rue de Lourmel. Fr. Dimitri was arrested by the Gestapo after celebrating Liturgy on February 9, 1943. He refused to promise to stop providing papers by which Jews might be able to escape arrest by Nazis. He died of pneumonia in the Dora concentration camp in Germany exactly a year later.

The Martyr Yuri Skobtsov, Mother Maria's 20-year-old son was arrested at the hostel one day earlier and died in the same camp on the same day as Fr. Dimitri.

Mother Maria was born Elizabeth ("Lisa") Pilenko, in Riga, Latvia. She was a descendent of Zaporozhian kozaks, and grew up in Anapa, Krasnodar, in Russia. She had declared herself an atheist at the age of 14 when her father died. She married Dimitri Kuzmin-Karavayev at

Димитрія Кузміна-Караваєва у віці 18 літ пожалівши його. (Він потім став російським католицьким Священиком і служив у Бельгії, Парижі та Римі). Подружжя було короткотривалим та від нього народилась дочка Гаяна. Ліза стала діяльною в політиці, як поміркований соціаліст і навіть стала мером свого міста в віці 26 літ. Вона мусіла захищати себе перед трибуналом, якого очолив Даниїл Скобцов, проти обвинувачення за большевизм. Захист був успішним і більш того – вона здобула серце Даниїла. Вони повінчались і їм народився син Юрій і (для Лізи друга) дочка, Анастасія.

Родина вирішила покинути Росію і поселилася в Франції. Ліза повернулася до Віри, намагаючись дати раду зі смертю малої Анастасії. Вона знайшла своє земне покликання в праці зі студентами та емігрантами у Російському студентському в Християнському рухові. Митрополит Евлогій (Георгієвський) Паризький заохотив її продовжувати своє служіння, як черниця і дав їй нове ім'я Марія в честь Св. Марії Єгипецької. Її монастирем був цілий світ. Вона заснувала добродійну організацію „Діло православне” (L'Action orthodoxe) і її вбога хатина на вулиці Де Лурмел стала інтелектуальним і духовним центром. Нацистська окупація принесла нові можливості для служіння – сприяти надії та захищати головно євреїв, які стали основними об'єктами агресії окупантів.

Мати Марію арештували через день після арешту о. Димитрія, коли вона намагалася здобути звільнення свого сина. Мама й син мали змогу побачити одне одного тільки на декілька хвилин дещо пізніше в часі їхнього ув'язнення, коли вона стояла біля вікна а він викрався на подвір'я, щоб поглянути вгору на маму. Приятелька, яка була присутньою на цій оказії розповідає, що вона ніколи не забуде те сяйво втіхи та любові, які випромінювали з їхніх

the age of 18 out of pity for him. (He later became a Russian Catholic priest who ministered in Belgium, Paris and Rome.) The marriage was short-lived but produced a daughter, Gaiana. Lisa became politically active as a moderate Socialist, and even became mayor of her town at the age of 26. She had to defend herself against the charge of being a Bolshevik before a tribunal headed by Daniel Skobtsov. Not only was she successful in this – she won Daniel's heart. They married and had a son, Yuri, and (for Lisa another) daughter, Anastasia.

The family decided to flee Russia and settled in France. Lisa returned to faith as she struggled to make sense of the death of little Anastasia. She found her vocation working with students and emigrés in the Russian Student Christian Movement. Metropolitan Eulogius (Georgievsky) of Paris encouraged her to continue her ministry as a nun, giving her the new name of Mary in honour of St. Mary of Egypt. Her monastery was the world. Her shabby house on rue de Lourmel became an intellectual and spiritual centre as she founded and headed "Orthodox Action". The Nazi occupation brought new opportunities for ministry, providing hope and shelter especially for Jews, the chief targets of the occupiers.

Mother Maria was arrested the day after Fr. Dimitri when she tried to secure the release of her son. Mother and son were only able to see each other for a few minutes later on in their sojourn in the detention camp, when she stood at a window and he sneaked out into the yard to look up at her. A friend who witnessed the scene said she would never forget the light of happiness and love that shone in their faces, foreshadowing the joy of the infinite communion of the citizens of the Kingdom of Christ. Mother Maria died in the gas chamber of the Ravensbruck

облич, немов би провішаючи радість вічного спілкування громадян Царства Христового. Мати Марія загинула в газовій камері в концлагері в Равензбруку 31-го березня 1945 р.

Ось її слова, якими вона підтримувала єврейську жінку, що прийшла до неї довідавшись, що і її і її двоє дітей висилають до табору знищення: „Я не можу вимагати хоробрости від тебе і не думаю, що ти повинна намагатися затримувати радісне серце. Я тільки скажу від усього серця, що наколи б це було можливим, я б пішла замість тебе. Та поруч тебе йде совість кращого світу. Твої страждання допомагають очищати цей світ. Ненависть перетвориться на почуття провини, а почуття провини перетвориться на розуміння і любов. Тебе не забудуть.”

У цьому світі, де хвилеві вигоди та втіхи так часто і густо переплітаються зі стражданням та болем, набуваймо натхнення з прикладу та заступничих молитов Паризьких Мучеників, щоб усе переносити і служити Господеві служінням іншим відважно, з надією та любов'ю. Амінь.

camp on March 31, 1945.

Here are her words to a Jewish woman who came to her for comfort, having learned that she and her two children were being sent to an extermination camp: "I cannot ask you to be brave and I do not think that you should try to keep a joyful heart. I can only tell you, with all my heart, that if it were possible I would go in your place. Besides you walks the conscience of a better world. Your suffering helps to cleanse this world, hate will become guilt, and guilt will become understanding and love. You will not be forgotten."

In this world where fleeting comforts and pleasures are so frequently interspersed with suffering and pain, may we be inspired by the example and intercessions of the Paris Martyrs to endure and to serve the Lord by serving others with courage, hope and love. Amen.